

SRPSKE BOLNICE LIČE NA KLANICE

MINISTRA ZDRAVLJA SAVETUJE VRAČARA

*Kako se ubrzano raspada srpsko zdravstvo prema „modelu Evropske unije“, ko je i kako iz Srbije proterao najbolje zdravstvene kadrove, kako je obavljena kriminalna akcija javno–privatnog partnerstva u zdravstvu, i na kakav način je Aleksandar Vučić sa svojim bratom, kumovima i prijateljima, postao vladar privatnog zdravstvenog sektora preko investicionog fonda iz Holandije pod imenom „Blue sea capital“. Ko je u Urgentnom centru u Beogradu opremio posebno odeljenje kojem ni zaposleni nemaju pristup, a na kojem se leče i operišu ugledni članovi naprednjačkog kartela i **gey lobija**? Da li će nas uskoro lečiti babe vračare, jer lekara u Srbiji više biti neće, a u privatnim klinikama mesta će biti samo za finu i probranu gospodu.*

Piše: Insajder L - 7

Kriminal u Kliničkom centru u Beogradu se neometano razvija i još većim intenzitetom, bez nade da će se zaustaviti i potpuno je van kontrole države. Ministar zdravlja **Zlatibor Lončar** je započeo renoviranje Urgentnog centra u Beogradu odlukom da se ispostava MUP-a Srbije, koja je u Urgentnom centru od njegovog osnivanja ugasi i policija najuri iz Kliničkog centra. Odluku je potpisao **Milika Ašanin**, bez valjanog pravnog obrazloženja, a na pozive tadašnjeg načelnika Policijske stanice Savski Venac **Popovića** nije se javljao, da objasni ovaj skandal, nego je poturio pomoćnika direktora Kliničkog centra zaduženog za bezbednost, koji je rekao da BIA preuzima KC Srbije.

Stvarni razlozi proterivanja policije iz Urgentnog centra su u otvaranju luksuznog odeljenja za kriminalce i **pedere** u Urgentnom centru, čiji je pravi načelnik i dalje **Zlatibor Lončar**. U taj deo niko ne pozvan ne sme ni da uđe. Rade se operacije u najvećoj tajnosti, bez istorija bolesti i bilo kakvog traga o lečenju ljudi. Stoga je jasno da ni **Lončar** ni **Vučić** nemaju nameru da iskorene kriminal u Kliničkom centru, već ga pospešuju.

I kad je **Vučić** hteo da smeni **Lončara** stigla je podrška ovom članu zemnuskog klana od **Andreja Vučića** i **Mila Đukanovića**, protiv kojih **Aleksandar Vučić** nije smeo niti mogao, a niti će smeti u budućnosti.

Dakle, pederi, politička elita i "kontroverzni biznismeni" se leče u Urgentnom centru, bez uvida u njihove zdravstvene kartone, daleko od očiju javnosti, jer je **Lončar** ubedio **Vučića** da sa **VMA** cure informacije, jer Vojno-bezbednosna agencija njuška po **VMA**!

Ko plaća lečenje ove VIP gospode? Iz kojih fondova? Kako se te usluge i kome fakturišu?

Da li je, zahvaljujući ovim informacijama, **Zlatibor Lončar** nesmenjivi uništitelj srpskog zdravstva?

Na žalost čestitih i poštenih lekara po Kliničkom centru, više ih neće biti, jer će po svim klinikama biti iskorenjeni i

ostaće samo hohštapleri bez ikakve stručnosti i znanja.

Gama nož u Kliničkom centru nabavljen je za 11 miliona evra, pri čemu se zna da je 10 miliona prava cena, a sa 10% se ugradio ministar **Lončar**, jer mu je **Vučić** odobrio tako nizak procenat, jer su njegovi prethodnici uzimali od nabavki i po 20 i 30%, i time se **Vučić** otvoreno hvali da je najmanja provizija i reket u istoriji srpskog zdravstva, a što je najgore, u pravu je. Zato na primer svi koji su učestvovali u aferi **gama nož** oko toga ništa ne pričaju, uključujući i profesorku **Danicu Grujičić**, koja se klela zaposlenima da ako dinar bude falio od gama noža, sve će da iznese u javnost, ali na njenim internet objavama samo paušalno se ocenjuju kriminalci u zdravstvu odgovorni za odliv intelektualaca, a nikako da se spomene konkretna afeta. Takođe njena kancelarija je prekoputa nove zgrade Kliničkog centra Srbije koju opterećuju milionske afere. Poznato je da su povučene dve tranše kredita Evropske banke - 2002. od 400 miliona i još toliko 2010. a dinara nema u novoj zgradi.

Doktor **Arsen Ristić** je prilikom preuzimanja funkcije direktora nove zgrade poliklinike, utvrdio da nedostaje 5.000 m² keramičkih pločica, najviše moguće cene, koje su uredno provedene kroz fakture i naplaćene sa računa Kliničkog centra Srbije, a nigde ih nema po magazinima.

Zalazeći sve dublje i dublje u papire došao je i do pretnji smrću, posle čega je napustio tu funkciju, kao svi pre njega, dok nije dovedeno učenjeno lice koje te afere neće otvoriti. Ministar **Lončar** je obećavao da će rešiti pitanje kriminala klinike za plastičnu hirurgiju u kojoj 20 godina ordinira poverenik novog sindikata zdravstva poznat MUP i pravosuđu po brojnim krivičnim i prekršajnim delima, a zbog kojih je kliniku napustilo 17 vrhunskih stručnjaka. Šef pravne službe **Jovan Atanasijević** potvrdio

je da je taj prestupnik sa plastične hirurgije ima najveći broj prijava u istoriji Kliničkog centra i da je nejasno kako je profesor **Predrag Peško** uspeo da ga zaštiti od zatvora, ali i da istražni sudija **Snežana Kantar** vodi postupak protiv njega. Međutim, posle uvida u dokumentaciju u kojoj se dokumentuju i satanistički obredni rituali koje je poverenik novog sindikata vršio na plastičnoj hirurgiji, Lončar se povukao, najverovatnije zbog saveta **jedne vidovite babe iz okoline Arandelovca, kod koje on često ide po savete.**

SPC je oko renoviranja hrama Svetog Kozme i Damjana u Kliničkom centru, apsolutno poverenje dala svešteniku **Kerezoviću.**

Međutim, Klinički centar je odredio dr **Arsenijevića** iz Urgentnog centra za predsednika Crkvenog odbora, iako se zna da je reč o narkomanu i homoseksualcu, pa je time jasno kakav stav Klinički centar ima i prema SPC i sveštenicima koji pokušavaju da olakšaju muke bolesnicima koji tamo leže. Sve u svemu, Sodom i Gomora!

Gorka je ironija da se navodne reforme u srpskom zdravstvu odvijaju u formi "borbe protiv korupcije" čiji je glavni uzrok tolerisanje privatnih praksi lekara zaposlenih u državnim zdravstvenim ustanovama.

U prošloj, 2016. godini, po ko zna koji put je najavljen početak reforme zdravstvenog sistema. U septembru 2015. godine je na konferenciji imena Stalne konferencije gradova i opština u Beogradu formirana nekakva **Mreža za zdravlje** čiji je cilj poboljšanje osnovne zdravstvene zaštite, a državni sekretar Ministarstva zdravlja Srbije, **Berislav Vekić**, izjavio je tom prilikom da će do 2016. biti završeno **elektronsko umrežavanje zdravstvenih ustanova u Srbiji** i da će reforma moći da počne. Tom prilikom je drsko konstatovao da je **Uredbom o racionalizaciji u državnom sektoru** koju je on nazvao "prirodnim odlivom", **otpušteno 4.500 i najavio otpuštanje još njih 3.500.** Od tada, pa do početka ove 2017. godine, iz Srbije je otišlo oko **7.000 zdravstvenih radnika**, među njima i uglavnom uglednih lekara specijalista i mala armija medicinskih sestara.

Čitav zdravstveni sektor u Srbiji već godinama prolazi kroz traume (koje ovde zovu "promenama") koje se pravdaju procesom pridruživanja Evropskoj uniji. Istina je da se ovde radi o interesima male grupe moćnika na vlasti, ukрупnjavanju kapitala u zdravstvenom sektoru i povećanju njihovih interesa na "tržištu zdravstvenih usluga".

Prva velika promena od koje su sve nevolje srpskog zdravstva počele, desila se nekontrolisanim uvođenje privatne zdravstvene prakse početkom devedesetih godina kada nastaju prve privatne ordinacije

od kojih su neke tokom 25 godina izrasle u privatne poliklinike i domove zdravlja koji zapošljavaju desetine, pa i stotine lekara, medicinskih sestara i drugog osoblja. O njihovom radu, kvalitetu posla koji obavljaju i posledicama koje takav haos ima za svakog građanina Srbije, niko do današnjeg dana nije napravio **nijedan celovit i stručan izveštaj.**

Korupciji na najvišem nivou prilikom ulaganja u zdravstvo i kupovine opreme, traje već četvrt veka. Pravo divljaštvo traje i danas, možda u još gore obliku nego mračnih devedesetih.

Nigde u današnjoj Evropi nema toliko medicinskog osoblja koje istovremeno radi i u državnom sektoru i odvlači pacijente u svoje ordinacije zakidajući tako budžet iz koga i sami primaju platu. U sredenim, pravnim državama, to je praktično nemoguće.

Prva Nacionalna strategija za borbu protiv korupcije u Republici Srbiji usvojena je 2005. godine, a Akcioni plan 2006. godine. Osam godina kasnije, u uvodu *Nacionalne strategije za borbu protiv korupcije* u Republici Srbiji za period od 2013. do 2018. godine navodi se da je *nekonzistentna* sadržina Strategije iz 2005. godine i Akcionog plana iz 2006. godine, uzrokovala nedoumice u pogledu toga koje je aktivnosti potrebno sprovesti i u čijoj su one nadležnosti.

Iz Izveštaja *Agencije za borbu protiv korupcije* o oblicima, uzrocima i rizicima korupcije u sistemu zdravstva, lakonski je zaključeno da **"...polje rizika na korupciju predstavljaju javne nabavke, dopunski rad lekara, trošenje sredstava (iz budžeta ili donacija), primanje poklona, sukob interesa, liste čekanja, pružanje vanstandardnih usluga, odnos između farmaceutskih kuća i lekara, prijem u radni odnos zdravstvenih radnika i saradnika..."**

Prevedeno na jednostavniji jezik, svaka vlast, a posebno ova Vučićeva, diktatorska, zakonski je omogućila pljačku na najvišem nivou. Otuda je bitka za stranačke direktore zdravstvenih ustanova toliko važna vlastodršcima.

Mnogo ranije, još 2008. godine, usvojen je novi **Pravilnik o radu lekara** u kome je "tezgarenje" regulisano tako da privatni poslodavac, ukoliko želi konsultanta iz državne ustanove, mora da plati ne samo dopunski rad, nego i jedan deo radnog vremena tog lekara.

Nekadašnji ministar zdravlja (u četiri mandata), **Tomica Milosavljević**, još nekažnjen za mnoge kriminalne poslove, prvi je uveo takozvano privatno-državno partnerstvo u zdravstvu, i to tako da je najveći broj ozbiljnih stručnjaka napustio državne ustanove ili, u "partnerstvu" počeo da radi protiv zdravstvenih institucija u vlasništvu države.

Početkom 2010. godine, javni i privatni zdravstveni sektor u velikoj meri se preklapaju, a u privatnom sektoru nastaje sve više privatnih praksi i manjih medicinskih ustanova.

Ovo se bitno menja krajem 2012. godine kada na scenu stupa privatni investicioni fond *Blu si kapital (Blue sea capital)* iz Holandije koji u novembru preuzima polikliniku "*Dr Ristić*", a koja je sa preko 170.000 pacijenata godišnje u tom trenutku bila, a i danas je, najveća privatna poliklinika u Srbiji.

Svakome ko zna pozadinu ovog slučaja, svakako je jasno da iza toga stoji **Aleksandar Vučić**, njegovi kumovi, njegov brat i njihovi prijatelji i "strateški partneri". Naredne 2013. godine *Blu si kapital* preuzima još dve privatne zdravstvene ustanove - privatnu ginekološku bolnicu *Jevremova* i privatni dom zdravlja *Jedro* koji preuzima od kompanije *Delta Generali osiguranje*.

Ovakva "konsolidacija tržišta" privatnog zdravstva u Srbiji nije ništa čudno ili neočekivano, u većini zemalja u okruženju uveliko postoje lanci privatnih zdravstvenih ustanova. *Blu si kapital* zatim krajem 2013. objedinjuje ove zdravstvene ustanove u "*privatnu zdravstvenu platformu MediGroup*" kojoj 2014. godine pridodaje i oftamološku kliniku *Miloš Klinika*.

Vrlo brzo se u javnosti postavilo pitanje **kolika je vrednost ulaganja *Blu si kapital* fonda prilikom preuzimanja ove tri ustanove u Beogradu**. Za javnost je daleko važnije od pitanja visine ulaganja, ostalo **pitanje identiteta vlasnika finansijskog kapitala koji su formirali *Blu si kapital*** ali je jasno kao dan da bez porodice Vučić nije mogao nijedan evro nekakvog "finansijskog kapitala" da prođe, a da oni nisu učestvovali u podeli plena. Ipak, ono što jeste javno su podaci o menadžmentu *Blu si kapitala*. Reč je o grupi ljudi u tridesetim i četrdesetim godinama, koji su poreklom sa naših prostora ali su fakultetsko obrazovanje iz oblasti biznisa i finansija uglavnom stekli u anglo-saksonskim obrazovnim ustanovama, nakon čega su radili u finansijskom sektoru. Takođe, **troje od šestoro rukovodećih ljudi *Blu si kapitala* zauzimali su vrlo visoke pozicije u *Agrokoru*, najvećoj privatnoj industrijskoj grupaciji u Jugoistočnoj Evropi**. Pre manje od godinu dana, u aprilu 2015., *Blu si kapital* je kao deo konzorcijuma okupljenog oko investicionog fonda *Mid*

Europa Partners učestvovao u preuzimanju kompanija Imlek, Bambi i Knjaz Miloš.

Ministar zdravlja, **Zlatibor Lončar**, govoreći stalno o reformama zdravstva, najavio je da će građani "uskoro svog lekara opšte medicine, pedijatra i ginekologa moći da izaberu o trošku zdravstvenog osiguranja i u privatnom sektoru", što su mnogi dočekali sa odobravanjem i pohvalama.

Krajnji ishod čitave igre je zdravstveni sistem u kome će, zahvaljujući "javno-privatnim partnerstvima", korisnici obaveznog zdravstvenog osiguranja moći da sa zdravstvenom knjižicom idu u privatne zdravstvene ustanove. **Na taj način će se novac iz budžeta Republičkog fonda za zdravstveno osiguranje, koji iznosi oko 1,5 milijardi evra godišnje, u koji svi zaposleni penzioneri u Srbiji izdvajaju za zdravstveno osiguranje, odlivati iz javnog u privatni sektor umesto da bude iskorišćen za obnovu sistema javnog zdravstva**. To su finansijski interesi koji iza kulisa vuku konce reforme i u čijem se interesu menja zdravstveni sistem Srbije.

U međuvremenu, lekari, specijalisti, čitavi hirurški timovi, najbolji anesteziolozi, najposposniji medicinske sestre i medicinski tehničari, masovno odlaze. Svojevremeno je bivši ministar zdravlja Tomica Milosavljević podsticao njihov odlazak u zemlje EU rečima: **"...Evropska unija je naša porodica kroz koju godinu, i u njoj, globalno gledano, postoji manjak i lekara i medicinskih sestara..."**

Isto to radi i Zlatibor Lončar, koji sprovođenjem mafijaške politike u zdravstvu, proteruje najbolje kadrove iz Srbije. Da pomogne "evropsku porodicu", a Srbija neka se raspada od svih mogućih bolesti i bez lekarske zaštite. Ministar je najavio da će se uskoro raspisati konkurs za prijem 2.000 medicinskih radnika. Koliko treba da protekne vremena da se primljeni lekari osposobe, da završe specijalizaciju i sub specijalizacije? Da li će i oni, nakon specijalizacije, odbiti da danonoćno rade za 500 evra, pokupiti se i otići? Da li će nas uskoro od najtežih bolesti lečiti vidari, babe vračare?

Stotine hiljada bolesnih u Srbiji skuvaće se u loncu ministra Lončara.

(Pozivamo lekare i zaposlene u zdravstvu da nam opisuju kriminal u svojim ustanovama.) ●